

In mijn droom liep ik een winkel binnen.
Achter de toonbank stond een engel.
Ik vroeg: "Wat verkoopt u hier?"
"Alles wat u maar wilt," zei de engel.

"O." zei ik, "Echt waar ?
Ik wil graag vrede op aarde.
Geen honger en armoede meer.
Gezondheid en onderdak,
vrijheid en respect voor iedereen".

"Wacht even," zei de engel.
"U begreep me verkeerd.
Wij verkopen hier geen vruchten,
Alleen maar zaden.
Die kunt u dan zelf zaaien".

Kerstviering Harmonia, afdeling Arnhem

17 december 2010

PROGRAMMA KERSTAVOND 17 DECEMBER 2010

AANVANG 20.00 UUR

KLOKGELUI

<i>Muziek</i> : <i>Silent Night, Holy Night</i>	<i>Susan Boyle</i>
Gedicht : Eerste kerstdag zonder jou	Veronique Gerrits
<i>Muziek</i> : <i>Ave Maria</i>	<i>Gheorghe Zamfir</i>
Gedicht : Strek je hand uit	Helen Cornelissen
<i>Muziek</i> : <i>When a Child is born</i>	<i>Volendams Operakoor</i>
Kaarten : Enkele Kerstkaart boodschappen	Door leden
<i>Muziek</i> : Er is een roos ontloken	Wilma (meezingen)
Verhaal : Het mooiste kerstfeest voor Genever	Ditje v.d. Vossen
<i>Muziek</i> : <i>Ach Jolotschka (O Tannebaum)</i>	<i>Ivan Rebroff</i>
Kaarten : Enkele kerstkaart boodschappen	Door leden
<i>Muziek</i> : <i>Gloria in excelsius deo</i>	<i>Marco Bakker + Maastrichter Staar(meez.)</i>
Verhaal : Fijne dagen??	Ria Elskamp
<i>Muziek</i> : <i>Journey of the Angels</i>	<i>Enya</i>
Gedicht : Als de lichtjes doven	Jacco Evers
<i>Muziek</i> : <i>Liefde slaat en brug</i>	<i>Benny Neyman</i>

PAUZE

**WILT U ZOVEEL MOGELIJK IN DE ZAAL BLIJVEN
DE BESTELDE DRANKJES WORDEN IN DE ZAAL GESERVEERD**

<i>Muziek</i> : <i>Go tell it to the mountain</i>	<i>Mahalia Jackson</i>
Gedicht : Een bijzonder kraambed (dialogoog)	Theo Vink
<i>Muziek</i> : <i>Die Hirten</i>	<i>James Last</i>
Kaarten : Enkele kerstkaart boodschappen	Door leden
<i>Muziek</i> : <i>Midden in een winter nacht</i>	<i>Wieteke van Dort (meezingen)</i>
Verhaal : Er is er een jarig	Rob v.d. Vossen
<i>Muziek</i> : <i>It came upon a midnight clear</i>	<i>Josh Gobran</i>
Gedicht : Het geboorte kaartje	Gerrie Dimmendaal
<i>Muziek</i> : <i>Ik weet nog goed</i>	<i>Elly en Rikkert Zuiderveld</i>
Kaarten : Enkele kerstkaart boodschappen	Door leden
<i>Muziek</i> : <i>Ere Zij God</i>	<i>Ronnie Tober (meezingen)</i>
Teksten : <i>Een ladder vol opklimmend licht</i>	<i>door aanwezigen zelf voorlezen</i>
<i>Muziek</i> : <i>Petit papa Noël</i>	<i>Francis Goya</i>
Gedicht : Als een filmrol!	Erika Edie
<i>Muziek</i> : <i>Make Me A Channel Of Your Peace</i>	<i>Susan Boyle</i>

SLOTWOORDJE van MAARTEN VAN SANTE

BINNENKRING VORMEN

<i>Muziek</i> : <i>Happy Xmas</i>	<i>John en Yoko</i>
-----------------------------------	---------------------

EINDE

GEZELLIG SAMENZIJN IN DE KANTINE MET EEN LEKKER HAPJE

EERSTE KERSTDAG ZONDER JOU

Op deze dag van intimiteit,
dag van herinnering
aan het Geboortegeheim
in een vreemde grot,
licht voor donkere werelden,

op deze dag van feest,
ook van stille inkeer
in dierbare herinnering
aan hen die ons voorgingen
in die donkere grot
waaruit geen terugkeer meer is –
op deze dag denken wij aan jou
en aan iedere naam
die blijft klinken.

Op deze dag van zoeken
naar geborgenheid en rust
is er ook een beweging:
we reizen in ons leven
langs een weg die steeds verder wil
naar morgen.

Op deze dag danken we voor alle plaatsen
waar mensen gastvrij zijn:
er is een kapel, een herberg
waar hun licht voor anderen schijnt.

Marinus van den Berg.

Uit: Licht dat met ons gaat.

Strek je hand uit!

Kerstfeest is ineens iets krijgen,
waar je niets voor hebt gedaan.
Het komt zomaar uit den hoge,
raakt je als in dromen aan.
Het verandert alles in je,
je weet niet wat er gebeurt,
als de hemel met een glimlach
in zijn volheid openscheurt!

Kerstfeest is het Kind ontvangen,
dat reeds eeuwen is beloofd.
Het is een geschenk van boven,
omdat God in jou gelooft.
Daarom geeft Hij je het mooiste
dat Hij in Zijn woning heeft,
opdat jij, bevrijd van schulden,
eeuwig met zijn liefde leeft.

Kerstfeest is het woord: "Hier ben Ik!"
't Is twee armen om je heen
met de stem vanuit de hemel:
"Kind, ik laat je nooit alleen!
Door Mijn Zoon kun je het weten
dat vanuit een schaam'le stal
al wat hunk'rend zucht naar vrede
als herboren leven zal!"

Kerstfeest is een heel groot wonder.
Grijp het met ontroering aan,
maar blijf dan niet werk'loos wachtend
bij die kleine kribbe staan.
Strek je hand uit naar de hemel,
reik haar naar je medemens,
toon dat Jezus ieder liefheeft,
want dat is Zijn diepste wens!

Frits Deubel

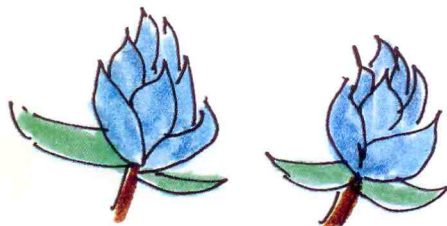
ER IS EEN ROOS ONTLOKEN (meezingen)

Er is een roos ontloken
Op wonderbare wijs
Men leest in oude sproken
't Ontspoot aan slanken reis
Het bloempje werd gebracht
In 't hartje van de winter
In 't midden van de nacht.

En 't bloempje dus ontloken
Dat bloempje heeft zijn glans
Door d' eeuwen heen gebroken
En 't licht voor ons nog thans
Het straalt in zijnen pracht
En 't mensdom looft en prijst het
In deze Heil'gen nacht.

Het mooiste kerstfeest voor Genever.

Florence kamde door haar lange rode haren; rood, dankzij de kapper die iedere week langs kwam. Ze keek in de spiegel. "Schattig" zei ze. Haar zuster Myrna maakte een mooie vlecht in haar haar. Ze leunde achterover in haar rolstoel. Vroeger werd ze ook schattig genoemd, nooit mooi, maar schattig, vervolgens boeiend en later aantrekkelijk. Als actrice had ze nooit de top gehaald maar was een verdienstelijk karakterspeelster geweest, totdat ze haar heup brak. Ze woonde nu met haar zus, in een mooi verzorgingstehuis in Beverly Hills. Als zij op de bel drukte snelde de verpleging naar haar toe, want zij wisten dat ze de rol van koningin Elisabeth nog goed speelde. Een vrouw met gezag die je niet zomaar doperwten of rijstepap kon opdringen. Toch hielden ze allemaal van haar. "Zou het nou niet leuk zijn als er vanavond een echt gezin met kinderen het bejaardenhuis binnen kwam lopen, dat zei: "We willen graag een oma lenen voor ons kerstfeest. Die daar met dat rode haar, ja doe die maar. En dan namen ze mij voor 3 dagen mee, hingen mijn sok bij die van hun aan de schoorsteen, samen een peperkoekhuisje maken en samen liederen zingen bij de piano en onder de kerstboom liggen ook pakjes met mijn naam erop en.... "Ja, dat zou heerlijk zijn." zei Myrna, ze glimlachte en maakte van de vlecht een prachtig ronde knot. Myrna had vroeger in het koude Idaho zoveel van zulk soort kerstdagen gevierd met haar man en 5 kinderen, maar Florence was nooit getrouwd, had geen kinderen, haar kerstgezelschap was ieder jaar een andere geweest. Na het overlijden van Myrna's man vond de dokter, dat ze met haar artritis beter in het warme klimaat, zoals Beverly Hills kon gaan wonen, bij haar zus. De kinderen hadden haar plechtig beloofd haar allemaal de 1ste kerstdag op te bellen. Florence begon weer één van haar dramatische rollen te spelen. "Waarom kan er nou niet één gezin komen?" zei ze. "Ik zou zo graag eens één keer een echte knusse kerst meemaken, met een sok en een peperkoekhuisje en kinderkerstliedjes bij de piano.....maar nee hoor; dat doen de gezinnen van tegenwoordig niet meer. Geen tijd, geen plaats, geen zin." Haar zus ging daar tegen in; "Mijn kinderen doen dat wel! Dat heb ik ze wel geleerd. Wij hadden vroeger ook altijd een extra gast aan tafel uit de kerk of een eenzame buurvrouw of zelfs één keer een ongehuwde moeder." "O ja? bel ze dan. Eens even denken; ze is een oud vrouwtje bij hen uit de buurt, ze heet Genever, ze heeft een vreselijk leven achter de rug met 2 mannen, de eerste was een dronkenlap en de tweede ging vroeg dood, en ze heeft 3 kinderen die niet meer naar haar omkijken en uuh, haar huis is afgebrand en nu woont ze gedwongen in een tehuis....De Rozenhof ja....." binnen een paar tellen had ze als een echte regisseur een volledig verhaal verzonnen van een niet bestaand eenzaam oud vrouwtje, die wel eens een echte kerst wilde meemaken. Ze daagde haar zus uit haar eigen kinderen op de proef te stellen, om ze te bellen en te vragen of ze deze oude dame voor de kerst wilde uitnodigen. Schoorvoetend nam Myrna de uitdaging aan, niet gelovende dat haar kroost haar goede voorbeeld van vroeger, niet zouden volgen.

Haar zus gaf haar al de hoorn van de telefoon aan. Ik bel eerst Richard de oudste, hij is hoofdmeester, dus wel wat drukte gewent. "Hallo Richard." "Hallo moeders, hoe is het daar, ook zo'n dik pak sneeuw daar." "Nee mallerd, sneeuw hebben we hier al in geen 40 jaar gezien maar wat ik wilde vragen... ik ken een vrouw die bij jou in de buurt woont, Genever Christiaason, uuh, daar schrijf ik mee en nu vertelde ze, dat ze nog nooit een echte kerst had gevierd zoals wij vroeger altijd deden. Tja, ze had een zwaar leven; 2 mannen 3 kinderen die niet naar haar omkijken en" ze vertelde het hele verzonnen verhaal van Florence en uiteindelijk zei ze: "Wil je haar voor 3 dagen uitnodigen, dat heeft ze nu echt even nodig." "Drie dagen....bedoel je hier?" "Ze kan zichzelf goed redden hoor, met haar rolstoel....nee familie heeft ze niet echt, nee die kinders wonen helemaal in het oosten." Ze hoort Richard aarzelen; "Moeder wacht, even met Rosaly overleggen." "Moeder we hebben een probleem; Becky neemt voor het eerst haar vriend mee en nu moeten de kleintjes al bij elkaar slapen." "Je hebt toch nog wel dat opklapbed," oppert Myrna nog. "Ja, maar het is erg belangrijk voor Becky, het kan echt niet. We brengen die Genever wel een trommel kerstkoekjes, de Rozenhof zei u?" "Doe geen moeite schat, ze mag geen suiker, nee ik begrijp het, dag schat..."

“En?” vroeg Florence, ze leek ouder dan voorheen want ze zag het antwoord al in het gezicht van haar zus. De deur zwiert open, zuster Ruth komt binnen met het menu van de dag: doperwten, rijst, sla en een kipverassing. “Jakkes, zeker weer doperwten uit blik!” Ruth haalt met een glimlach de doperwtjes weg met een servetje en legt er een reep chocolade voor in de plaats. “We weten allebei dat je die reep niet mag hebben van de dokter, maar ik zal de laatste zijn om je geweldige dag te vergallen.” Met een vette knipoog verlaat de zuster de kamer. “Zie je, zo’n meid is een schat, die zou zo Genever voor 3 kerstdagen uitnodigen.” Maar haar zus sputtert tegen, “Als mijn eten op is ga ik Hetty bellen, ik zal je laten zien dat mijn kinderen.....02847....

”Hallo moeders; wacht even de mixer uitzetten, kan ik je beter horen. Ik was net deeg aan het maken voor die kerstkoekjes van uw recept. Vertel maar, wat kan ik voor U doen.” En weer kwam het hele verhaal van die 2 mannen en de 3 kinderen, die geen contact meer hadden met hun moeder, het verbrande huis en

O ja, ze zit in een rolstoel, maar ze redt zich zelf goed hoor....zij wil ook wel eens een echte kerst vieren met de lekkerste koekjesen ik vind, dat jij van al mijn kinderen het beste voor haar zou kunnen zorgen.” Moeder, ik weet het niet hoor, eigenlijk kan dat helemaal niet. Wij hebben al mensen uitgenodigd en de kinderen moeten naar verschillende kerstvieringen en..” “Dat vindt ze heel niet erg hoor, neem haar gewoon mee.” “In die rolstoel over de beijzede straten hier; nee, moeder dat durf ik echt niet. Weet je, ik zal vragen of het kinderkoor nog in die Rozenhof gaat zingen..... ik hou van je.”klik. Myrna tuurt nog een volle minuut naar de hoorn. Hetty had wel het recept van **haar** koekjes onthouden maar niet wat de eigenlijke betekenis van het kerstfeest was. Myrna pakte meteen weer haar adresboekje en zocht het telefoonnummer van Joys op. “Niet meer bellen zus, die Genever is veel te oud, te moeilijk en te lastig voor hun.” “Nee, ik weet zeker dat Joys het wel doet, heb ik wel eens verteld hoe groot die wonen. En hij is ouderling in de kerk dus....” “Hallo Joys, ik wil je om een gunst vragen, mijn penvriendin uit de Rozenhof” en weer kwam het hele verhaal. “t Is misschien haar laatste kerst” probeerde ze nog om er extra drama in te leggen. “Uuh, mam, Evelien is erg verkouden met een fikse keelontsteking, ze hoest zo vreselijk, dat kan je die oude dame niet aandoen, straks wordt ze heel erg ziek, omdat ze hier is geweest. Echt mam, als het een andere keer was geweest, echt dan kan dat altijd. “t Is goed Joys, dat snap ik, dat kunnen we haar niet aandoen nee. Dag schat, wens je Evelien beterschap.” Ze liet de telefoon in haar schoot liggen. “Zullen we maar naar bed gaan zusje.” zei Florence, die vond dat haar zus al genoeg teleurstelling had gehad voor één dag. “Nee! Eén van mijn kinderen zal toch.....Dale ik ga Dale bellen, hij is zo sociaal denkend, tja hij is maatschappelijkwerker.” “Ja, ja” zei Florence onderkoeld. “Het is niet moeilijk aardig te doen, als je daarmee je geld verdiend.” Dale nam niet op, wel hun oudste zoon, Bart, “Hallo oma, nee ze zijn boodschappen doen, ik zal doorgeven dat je gebeld hebt, tot later oma.” Binnen een uurtje belde haar zoon terug: “Zeg moeders dat klonk nogal dringend, vertel wat is er aan de hand.” “Met mij gaat het goed maar het gaat om Genever.” “Om wie?” en daar ging ze weer met het hele verhaal. “Hier? Dat meen je niet, en je hebt haar nog nooit gezien.” “Nee, doe maar voor haar wat je voor mij ook zou doen. Ik kan niet komen, laat haar dan mijn plaats innemen.” “Tja moeder, Martha is de laatste tijd wat ziek en overwerkt geweest dus dat wil ik haar nu niet aandoen.” “Waarom weet ik daar dan niets van?” “Ach moeder, je hebt al genoeg aan jezelf en je zus erbij. Je weet dat ik alles voor jullie overheb, maar dit ...nee moeder nu even niet. Ik bel je nog met kerst hé. Ben je er nog?” “Ja, fijn je gesproken te hebben jongen, en sterkte voor Martha.” Was het nu echt waar, had Dale nu ook nee gezegd? Dale waarbij ze 7 dagen had zitten waken toen hij longontsteking had. Ze legde de hoorn zachtjes op de haak. Zuster Ruth stormde weer de kamer in. “Nu gaan we echt naar bed hoor, anders krijg ik op mijn kop van de nachtzuster, welterusten dames, morgen ben ik er weer.” “Ja, het is bedtijd beaamde Myrna bedroefd. Na een half uurtje ging het licht uit, maar ze konden de slaap niet echt vatten. “Slaap je al, nee? Wat zou Genever nou denken? Weer een stille kerst. Weer alleen.” Ze waren even vergeten dat Genever niet bestond, dat ze haar zelf hadden

verzonnen, om te kijken of de kinderen bereid waren om een oude invalide vrouw een fijne kerst te bezorgen. Na een kwartiertje stilte “Heb ik je al eens verteld over Susie, die kwam vroeger altijd met zieke vogeltjes of verdwaalde hondjes thuis, zelfs een keertje met een egel. En laatst vertelde ze dat haar dochttertje ook weer met een vogeltje was thuis gekomen met een gebroken pootje. Als ze zelfs zieke vogeltjes in huis neemt, dan toch zeker onze Genever. Morgen ga ik haar gelijk bellen” en met deze troostende gedachte viel ze in slaap. De volgende ochtend, nog voordat Ruth er was om te wassen en aan te kleden, pakte ze haar adresboekje en begon te bladeren. “Zo vroeg al?” zei Florence. “Het is pas half zeven.” “In Idaho is het later dan hier en Susie is altijd heel vroeg uit de veren.” Onder het draaien deed ze een schietgebedje; alsjeblieft, laat haar ja zeggen. “Goedemorgen, met Susie.” “Hallo schat, hoe gaat het.” “O mam je zou eens moeten komen kijken, we hebben de mooiste kerstboom. Tante Mabel heeft wel 100 kerststokjes voor me gehaakt, het is werkelijk prachtig.” Myrna hield het niet meer. “Susie ik heb je hulp nodig.” “Wat is er dan?” vroeg Susie geschrokken. En voor de vijfde keer vertelde ze weer het hele levensverhaal van Genever. Deze keer klonk het nog beter dan de voorgaande keren. “Laat haar dit jaar de oma zijn, laat haar mijn plaats innemen, geef haar een fijne kerst, zodat ze gelukkig kan sterven.” Florence dacht even, dat zij de enige was die dramatisch kon klinken, maar haar zus liet nu onvermoede talenten zien. Ondanks dat bleef het erg lang stil aan de andere kant van de lijn. “O moeder, kon ik het maar, geloof me, ik zou willen dat het kon. Begrijp je het moeder?” “Ja. Prettige kerstdagen meisje.....” Had ze er nu ook bij moeten verzinnen dat Genever een gebroken pootje had of dat ze een zieke hond had, misschien had ze het dan wel gedaan. Onzin! Het was net 7 uur in de ochtend en het voelde alsof ze al haar energie van de hele dag al gebruikt had. Nog één dag en dan was het kerstavond. Uit alle hoeken klonken kerstliederen uit radio en t.v. Zuster Ruth was eigenlijk vrij maar was nog even bij hun langs geweest om ze fijne feestdagen te wensen. Uit Idaho was een grote doos gekomen met 10 pakjes, die nu onder de te kleine nep kerstboom lagen. Florence had ook 2 mooie pakjes gekregen van een oude kennis die ze nog van het toneel kende. “Eigenlijk hebben wij het zo slecht nog niet hé zus.” Myrna zei nee, maar dacht gelijk aan Genever; die had geen één pakje om uit te pakken. Ze dacht ook steeds aan haar kinderen die allemaal een heel goede reden hadden om Genever niet uit te nodigen, maar toch..... Omdat het te pijnlijk was, hadden ze samen afgesproken, niet meer over haar te praten. Na de heerlijke kerstbrunch lagen de zusjes, ieder in hun eigen stoel wat te doezelen. Op de gang hoorde ze de geluiden van het huis; stevige zuster schoenen, een etenskar, een vrouw die om een zuster riep en de kerstliederen. Het geluid van kinderstemmen leek zo dichtbij, Myrna deed haar ogen iets open, Was het echt of was ze aan het dromen, of was ze dood; ze zag 2 engelen in de deuropening staan. De engeltjes rende naar haar toe en riepen: “Dag oma!! Vrolijk kerstfeest!” daarna de volwassen stemmen; “Dag moeder, ben je niet verrast?” Myrna’s mond zakte open. “Sorry moeder, maar we hadden de kinderen beloofd, het als verrassing te houden. Het koste wel wat planning, maar we zijn er allemaal!” Myrna kon niets meer zeggen. Raad eens moeder, we hebben een groot huis aan het strand gehuurd en we blijven een hele week, en daar vieren we met z’n allen kerstfeest. Wie wil er nu in Idaho zitten als je hier in het zonnetje aan het strand kan liggen.” “En in de zee zwemmen en naar Disneylanden naar oma!” riepen de kleintjes. Toen ze eindelijk haar stem terug had zei ze: “Jullie zijn er allemaal??” En ja hoor, in de kleine kamer stonden wel 30 opgewonden mensen. Florence keek ook onthutst, alsof ze een verrassende scène uit een film voor zich zag. Myrna keek nog eens goed rond: “Maar ik zie Richard niet.” “Die komt morgen moeder, want die haalt Genever nog op.” Genever?? De zussen keken elkaar aan: Genever? “Ja moeder, wij konden die Rozenhof helemaal niet vinden maar wel de Rozenburg in Boise. Daar woont geen Genever Christiaanson maar wel een Genevieve Christon, hadden we denk ik, niet helemaal goed verstaan. Richard is haar nu aan het ophalen. En jullie twee krijgen de mooiste kamer met uitzicht op zee. Is dat niet geweldig moeder.” “Ja..uuh...ik.” stamelde Myrna. Dale knielde naast haar neer: “Voel je je wel goed mama?” de tranen stroomde over haar gezicht: “Hebben jullie een ticket voor Genever gekocht.” Dale knikt: “Morgen komt ze.” Ze keek naar 30

verwachtingsvolle gezichten; “Er is geen Genever... Florence en ik hebben haar verzonnen....” “Jullie hebben haar verzonnen.... waarom dat dan?” “Florence geloofde niet dat er mensen waren die een oud dametje met kerst in huis wilde nemen. En toen heb ik gezegd; zoiets doen **mijn** kinderen wel! En toen moest ik dat bewijzen en ik moest weten of ik jullie dat goed geleerd had. En toen hebben we Genever verzonnen... Eerst viel er een diepe stilte en toen een volle lach van Joys; “Maar moeder, dat heb je ons zeker geleerd en we hebben het ook begrepen zoals je ziet.” Hetty ging naast de rolstoel van Florence zitten: “Volgens mij heeft U die nieuwe vriendin verzonnen hé, ik neem tenminste aan dat U wel Florence heet?” Ze knikte schaamvol. “En gaat U met kerstfeest nog ergens naartoe? Zou U dan met ons mee willen, wij schijnen een plaatsje over te hebben.” Ze begonnen allemaal te lachen, ook Myrna en Florence maar die hilde ook, van ontroering. Susie belde vlug Richard op, zodat hij ook die avond nog, in het strandhuis kon zijn.

GLORIA IN EXCELSIS DEO (meezingen)

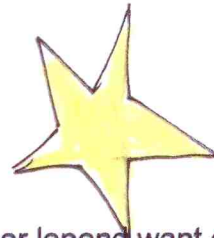
Eer zij God in onze dagen
Eer zij God in deze tijd
Mensen van het welbehagen
Roept op aarde vrede uit.
Gloooo.....ria
In excelsis deo
Gloooo.....ria
In excelsis deo

Eer zij God die onze Vader
En die onze Koning is
Eer zij God die op de aarde
Naar ons toe gekomen is.
Gloooo.....ria
In excelsis deo
Gloooo.....ria
In excelsis deo.

Lam van God, Gij hebt gedragen
Alle schuld tot elke prijs
Geef in onze levensdagen
Peis en vreê kyrieleis.
Gloooo.....ria
In excelsis deo
Gloooo.....ria
In excelsis deo.

Fijne dagen??

Het is een beetje mistig als ik naar de winkel ga. Ik ga weer lopend want de platte bevroren sneeuw is best glad. Sommige mensen hebben de sneeuw wat weggeschept voor hun huis, zodat er een sneeuwvrij looppaadje is. Daar kun je lekker doorstappen. Ik loop eerst naar de brievenbus om het kerstkaartje te posten dat gisteren tussen de andere post zat en niet voor ons bedoeld was. Het is al gezellig druk en iedereen gaat zijn eigen gangetje in het winkelcentrum.

Als ik even later bij de supermarkt binnenstap, zie ik na de eerste deuren een vrouw met de straatkrant staan. Ik heb haar een hele tijd niet gezien. Er staan nog een paar mensen bij haar. Ik zeg haar gedag en loop mijn rondje door de winkel.

Bij het brood zie ik een bekend iemand en we maken even een praatje heen en weer. Ik vertel mijn verhaal als de persoon vraagt hoe het met ons gaat.

Tja, zo maakt iedereen dingen mee, denken we samen....

Als ik de rest van de boodschappen in mijn wagentje heb gedaan, loop ik naar de kassa waar ik al snel aan de beurt ben. De boodschappen gaan verdeeld in mijn tassen, zodat ik niet met één zware tas loop.

Dan loop ik richting de uitgang. De vrouw staat nu alleen met haar straatkranten. Ik geef haar wat geld en zeg: "Dat is lang geleden, dat ik je gezien heb!"

Zij lacht vriendelijk. Ik zie haar gouden tanden weer als zij lacht en zij zegt: "Ik ben een half jaar in Bulgarije geweest. Ik heb daar drie maanden in het ziekenhuis gelegen. Ik had bronchitis".

Zij praat vrij goed Nederlands en vertelt verder: "In Bulgarije is geen werk, dus ook geen geld.... Ik heb drie kinderen en een schoonmoeder.... Ik ben blij dat ik terug ben, hier heb ik werk".

Ik denk een paar minuutjes heel veel.... Ik zeg wat tegen haar, maar ik weet niet meer wat.... Ik ga weer verder en wens haar fijne dagen, zoals zij zelf ook zo vaak tegen mij gezegd heeft rond feestdagen.

Als ik verder loop, denk ik: Fijne dagen???? ...als je kinderen in een ander land zonder hun moeder zitten??

Fijne dagen???? ...als je heel de dag met je jas aan moet staan voor wat geld??

Fijne dagen???? ...als je de mensen samen boodschappen ziet doen en met karren vol weer snel naar huis ziet gaan en sommigen je amper gedag zeggen of zien staan??

Fijne dagen???? .. als je de mensen met dure kerstbomen ziet slepen??

Ik bagger weer naar huis, denkend aan al het verdriet in deze wereld....

Aan al de verhalen die werkelijkheid zijn....

Aan het stille verdriet wat je aan de buitenkant niet ziet....

Wat heb ik het toch goed!

Dank U Heer, en weer wil ik met niemand ruilen....

Als de lichtjes doven

Op een slagveld klonk een stem,
was van ver te horen,
zong dat er in Bethlehem
een kindje was geboren.
In die nacht zo stil en groot
zwegen de kanonnen,
die zijn bij het morgenrood
toch opnieuw begonnen.

Kerstmis lijkt ons keer op keer
vrede te beloven,
maar kanonnen dreunen weer,
als de lichtjes doven.

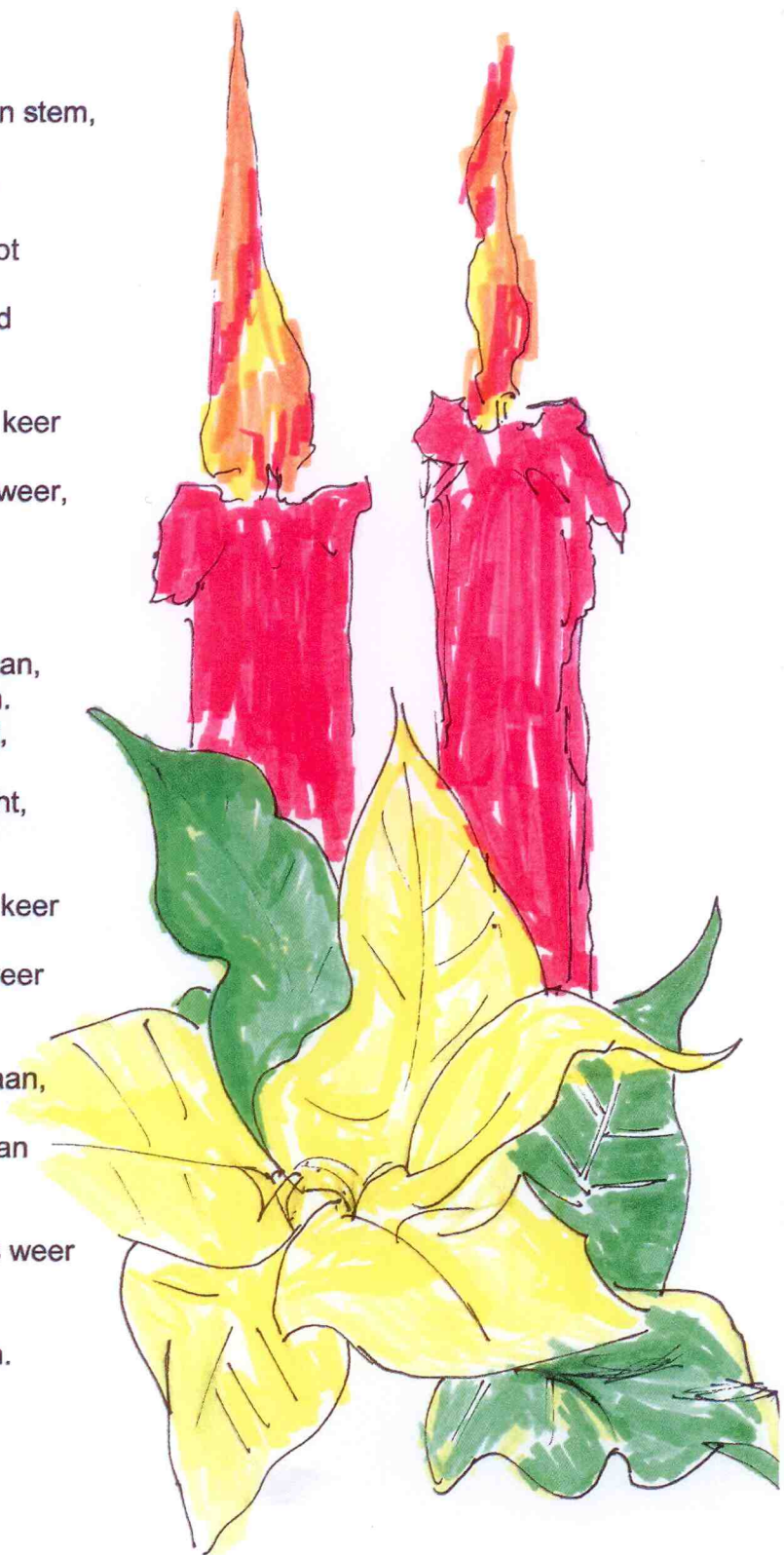
Donkere Zuidafrikaan,
honger moet je lijden,
mag niet naar je vader gaan,
bent van hem gescheiden.
wie dit hebben uitgedacht,
komen allen samen,
zingen plechtig Stille Nacht,
zonder zich te schamen.

Kerstmis lijkt ons keer op keer
vriendschap te beloven,
maar dan gaan ze altijd weer
alle lichtjes doven.

Turk en Griek en Marokkaan,
mogen die hier blijven?
Mogen die hier ook bestaan
of zal men ze verdrijven?

Kerstmis doet ons telkens weer
beterschap beloven,
laat dan deze ene keer
het lichtje niet weer doven.

Willem Wilmink

LIEFDE SLAAT EEN BRUG.

Gezongen door Benny Neyman en Maribelle.

Ik veranderde woestijnen
Als ik kon in goeie grond.
En zocht voor alle mensenleed
Een pleister op de wond
Ik zou mensen willen redden
Uit een zee van duisternis.
Als haat het van de liefde wint
En alle hoop vervlogen is.

Refrein:

Liefde slaat een brug
Over tranen heen.
Liefde slaat een brug.
Over haten heen – over haten heen.

Ik zou bloemen willen steken
In de loop van elk geweer.
Zodat 't alleen maar liefde schiet
En niemand ooit nog deert.
En de fakkel door te geven
Van een moeder aan een kind.
Dat het mooiste vuur de liefde is
Dat altijd bij jezelf begint.

Refrein:

Vechten doen we samen.
Vechten voor elkaar.
Want als alleen de liefde wint,
Liefde wint, liefde wint, liefde wint,
Wordt de wereld weer humaner.

Refrein 2 maal.

Een bijzonder kraambezoek (een dialoog)

Er is een Kind geboren! Dat is toch niet bijzonder
wel duizend op een dag, elk leven is een wonder.

Er is een Kind geboren! Dat is toch heel gewoon
wat zeg je van dit Kind? Dit is God's eigen Zoon?

Er is een Kind geboren! Ja-ja, ik snap het al,
het verhaaltje ken ik wel, dat van die koeienstal.

Er is een Kind geboren! In zo'n kribbetje van hout
er kwamen van die gasten met wierook en wat goud.

Er is een Kind geboren! Natuurlijk was het feest!
Waarom vraag jij aan mij of ik al ben geweest?

Er is een Kind geboren! Je kijkt me hoopvol aan,
je maakt me nieuwsgierig, 'k ben met je mee gegaan.

Er is een Kind geboren! Je las het uit God's Woord,
van zonde en bevrijding had ik nog nooit gehoord.

Er is een Kind geboren! We knielden samen neer,
ik kon alleen maar staam'len: dag Kind, hier ben ik weer.

Hij is voor mij geboren! Ik voel me warm en blij
'k Heb niets om Hem te geven,
Hij geeft zichzelf aan mij.

Inge Klumper

MIDDEN IN DE WINTERNACHT (meezingen)

MIDDEN IN DE WINTERNACHT GING DE HEMEL OPEN.
DIE ONS HEIL TER WEREL BRACHT ANTWOORDT OP ONS HOPEN.
ELKE VOGEL ZINGT ZIJN LIED. HERDERS WAAROM ZINGT GIJ NIET?
LAAT DE CITER SLAAN, BLAAST UW FLUITEN AAN,
LAAT DE BEL, LAAT DE TROM, LAAT DE BELTROM HOREN!
CHRISTUS IS GEBOREN!

VREDE WAS HET OVERAL. WILDE DIEREN KWAMEN
BIJ DE SCHAPEN IN DE STAL EN ZIJ SPEELDEN SAMEN.
ELKE VOGEL ZINGT ZIJN LIED. HERDERS WAAROM ZINGT GIJ NIET?
LAAT DE CITER SLAAN, BLAAST UW FLUITEN AAN,
LAAT DE BEL, LAAT DE TROM, LAAT DE BELTROM HOREN!
CHRISTUS IS GEBOREN!

ONDANKS WINTER, SNEEUW EN IJS BLOEIEN ALLE BOMEN,
WANT HET AARDSE PARADIJS IS VANNACHT GEKOMEN.
ELKE VOGEL ZINGT ZIJN LIED. HERDERS WAAROM DANST GIJ NIET?
LAAT DE CITER SLAAN, BLAAST DE FLUITEN AAN,
LAAT DE BEL, LAAT DE TROM, LAAT DE BELTROM HOREN!
CHRISTUS IS GEBOREN!

ZIET REEDS STAAT DE MORGENSTER STRALEND IN HET DUISTER
WANT DE DAG IS NIET MEER VER, BODE VAN DE LUISTER.
DIE ONS WELDRA OP ZAL VALL'N . HERDERS BLAAST UW FLUITEN AAN.
LAAT DE BEL BIM BAM, LAAT DE TROM BOM BOM,
KERE OM, KERE OM, LAAT DE BELTROM HOREN!
CHRISTUS IS GEBOREN.

Er is er een jarig

Door: Ruth van Kesteren

Het was heel vroeg in de ochtend van de eerste kerstdag. De sterren flonkerden aan de donkere hemel en de maan scheen met een bleek licht op de aarde.

Het was stil in de stad nadat de avond ervoor op vele plekken in de stad door veel mensen kerstavond gevierd was. De kerken, café's en wijkcentrums hadden hun deuren gesloten nadat men na het kerstavondfeest naar huis was gegaan.

Er liep niemand meer op straat.

Niemand?

Ja ... tóch ... !

Door de stille straten liep een eenzame man. Diep weggedoken in een wat sjofele jack, om het toch maar een beetje warm te hebben, liep de man door de straten. Zo nu en dan bleef de man stilstaan voor een huis en tuurde door de ramen naar binnen en er verscheen een brede lach op zijn gezicht. Dan liep de man weer door om even later wéér bij een huis stil te staan en door de ramen naar binnen te gluren. En ook bij dit huis verscheen er een brede lach op zijn gezicht. Zo liep hij straat in, straat uit, van de ene wijk naar de andere wijk van de stad. Uiteindelijk had de man de hele stad doorkruist. Hij dacht even na ...

Nee, het had geen zin om naar huis te gaan.

De nieuwe dag, eerste kerstdag, was aangebroken.

En de man liep opnieuw door de wijk.

Kijk, daar scheen licht uit een huis ... daar waren de mensen al wakker. Hè, hoe kon dat nou? Plotseling stond de man in de huiskamer en keek toe hoe de mensen elkaar cadeautjes gaven. De vrolijke en verraste kreten klonken door de kamer en toen...

Toen lag er nog maar één cadeautje onder de kerstboom. Een klein langwerpig pakje, stevig omwikkeld door plakband. De man deed verwachtingsvol een paar stappen naar voren, dat cadeautje zou wel voor.....

Maar toen bleef hij verbijsterd stil staan ... het pakje ... dat cadeautje werd gegeven aan ... de hond, die onmiddellijk met zijn scherpe tanden het papier eraf scheurde en triomfantelijk naar zijn mandje liep met z'n nieuwe bot.

De man sloop stil het huis uit.

Zo kwam de man in vele huizen waar men elkaar cadeautjes gaf omdat het kerstmis was. Maar overal waar hij kwam werd er géén cadeautje aan hem gegeven.

De brede lach die 's nachts op het gezicht van de man had gelegen had plaats gemaakt voor een verdrietige trek en trieste ogen. In een verbijsterd niet begrijpen schudde de man het hoofd. Wéér liep hij door de straten van de stad en op een gegeven moment begonnen de kerkklokken te luiden.

Kerstdienst in een kerk! Ja!! Dáár zou de man wel bij willen zijn. Snel liep hij op het geluid van de kerkklokken af en kwam bij een kerk waarvan de deuren wijd open stonden.

Op het moment dat de man door de kerkdeur naar binnen wilde stappen werd hij achteruit geduwd door een paar sjofel geklede mensen. Eén van hen keek de man eens aan en zei:

"Zó kom je er niet in man, je bent niet nètjes genoeg gekleed ... ga maar met ons mee."

Onderweg hoorde de man dat het groepje mensen geen eigen huis hadden en daarom vaak met de nek werden aangekeken door de hedendaagse maatschappij.

"Ben jij ook alleen, zonder iemand die om jou geeft?" vroeg een van hen aan de man. De man dacht terug aan alle huizen waar niemand op 'm wachtte en niemand had geweten dat -ie erbij was ... geen cadeautje had klaarliggen voor hem.

"Ja, ik ben helemaal alleen ... en ik ben nog wel jarig vandaag. Ik ben bij mensen geweest omdat ze MIJN verjaardag vieren vandaag."

Maar... ze zien me niet staan, zelfs geen cadeautje..."

"Wat rot voor je, man", was de reactie van 't groepje. "Maar wat voor cadeau had je dan willen hebben?"

"Ik vraag altijd maar één en hetzelfde cadeautje", antwoordde de man.

"Mag IK déél uitmaken van je leven?"

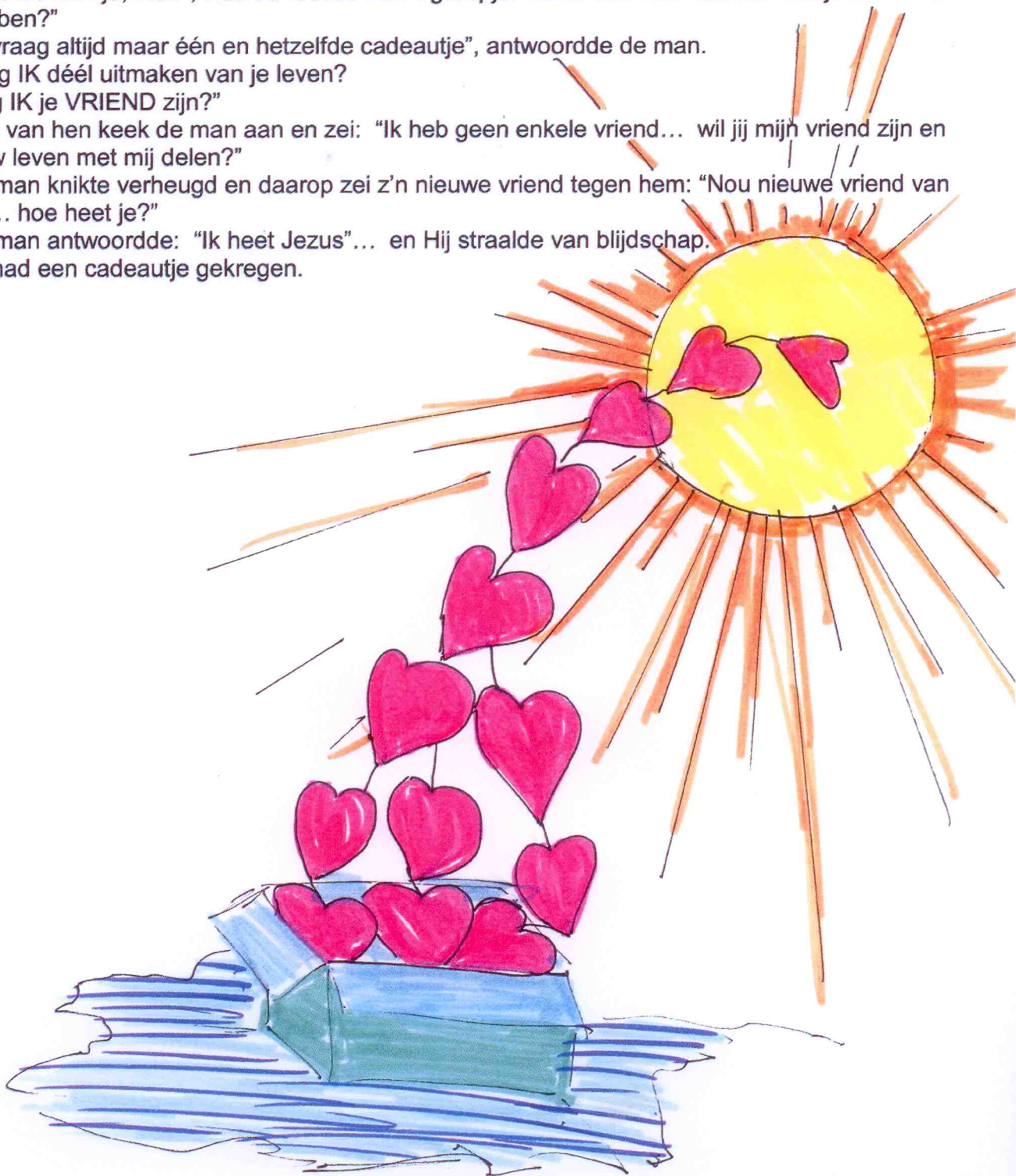
Mag IK je VRIEND zijn?"

Eén van hen keek de man aan en zei: "Ik heb geen enkele vriend... wil jij mijn vriend zijn en jouw leven met mij delen?"

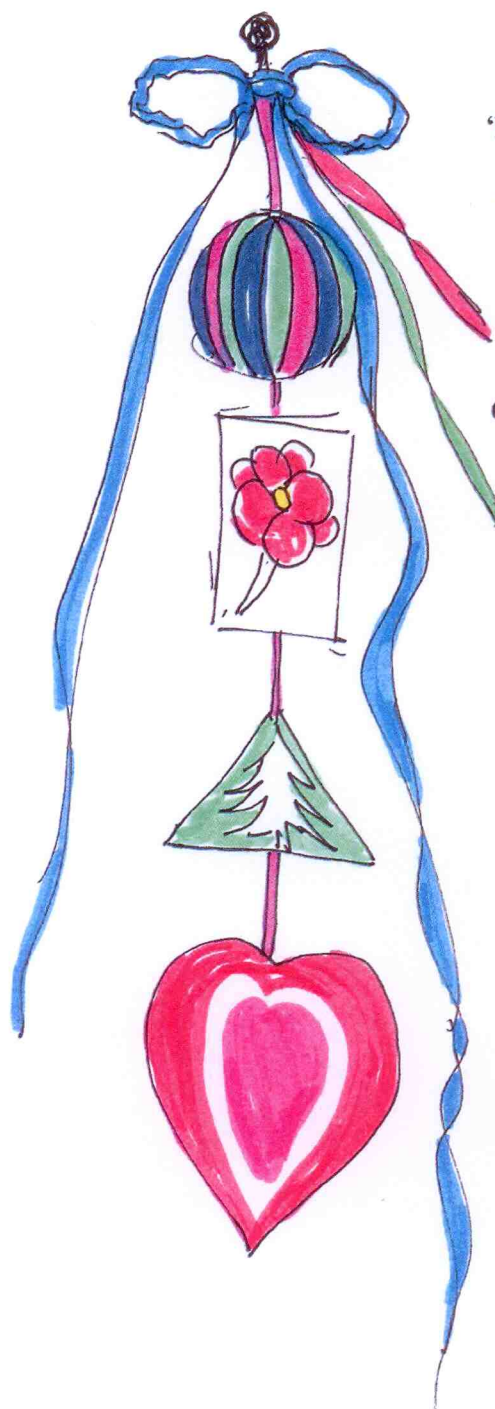
De man knikte verheugd en daarop zei z'n nieuwe vriend tegen hem: "Nou nieuwe vriend van mij... hoe heet je?"

De man antwoordde: "Ik heet Jezus"... en Hij straalde van blijdschap.

Hij had een cadeautje gekregen.

Het geboorte kaartje

'k Heb veel kerstkaarten ontvangen.

'k Heb dit jaar zoveel gehad.

'k Heb mijn kamer toen behangen,
met die kaarten, 'k had er zat.

Elke kaart voorzien van wensen,
van gezondheid en geluk,
een goed jaar voor alle mensen.
Goed bedoeld hoor, stuk voor stuk.

Op die kaarten stonden plaatjes
van een hond met kerstmuts op.
Of van wit besneeuwde straatjes
of een rendier in galop.

Ja, het was een allegaartje
toen ik plotseling daar zag,
dat er ook een ander kaartje
tussen al die kaarten lag.

't Was een heel bijzonder kaartje.
"Aan de wereld" stond erop.
En met mijn nieuwsgierig aardje
opende ik de envelop.

"Heden is voor ons geboren
Kindje Jezus in een stal.
Waar de wereld van zal horen
als de Koning van 't heelal.

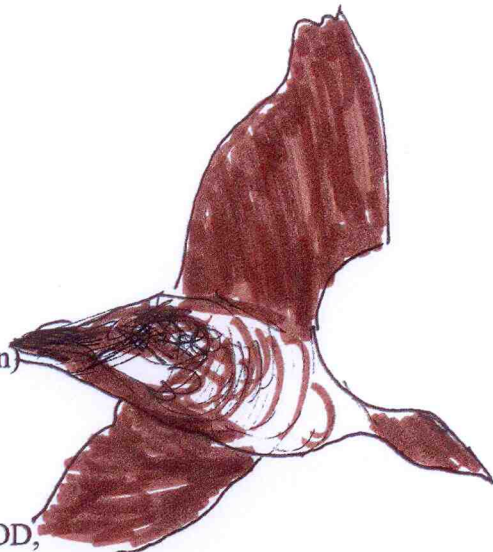
Hij zal altijd aan ons denken.
Kwam voor ons naar deze aard
Hij zal rust en vrede schenken"
Dat stond op die mooie kaart.

'k Heb dat kaartje opgehangen
en het prijkt nu aan mijn wand.
'k Heb de kerstkaarten vervangen.
Die bewaar ik in een mand.

't Kaartje is een mensenzegen,
van het Kindje klein en puur.
U heeft het ook vast gekregen.
Hang het ook maar aan uw muur.

Hans Cieremans

ERE ZIJ GOD. (meezingen)

ERE ZIJ GOD, ERE ZIJ GOD,
IN DE HOGE, IN DE HOGE, IN DE HOGE!
VREDE OP AARDE, VREDE OP AARDE,
IN DE MENSEN EEN WELBEHAGEN.
ERE ZIJ GOD IN DE HOGE, ERE ZIJ GOD IN DE HOGE!
VREDE OP AARDE, VREDE OP AARDE,
VREDE OP AARDE, VREDE OP AARDE,
IN DE MENSEN, IN DE MENSEN EEN WELBEHAGEN,
IN DE MENSEN EEN WELBEHAGEN,
EEN WELBEHAGEN.

ERE ZIJ GOED, ERE ZIJ GOD,
IN DE HOGE, IN DE HOGE, IN DE HOGE,
VREDE OP AARDE, VREDE OP AARDE,
IN DE MENSEN EEN WELBEHAGEN.
AAAAMEN, AAMEN,
AMEN.

Als een filmrol!

Als een filmrol gaan de beelden
van het afgelopen jaar
en ze wekken soms ontroering
als een teer bewogen snaar.
Er was veel dat kon verblijden
met een diepe innigheid,
maar ook stormen overheersten
met hun niets ontziende strijd.

Er zijn dagen die je weerziet,
waar je niet meer verder kon
en je bidden, voor 't gaan slapen,
met een zachte snik begon.

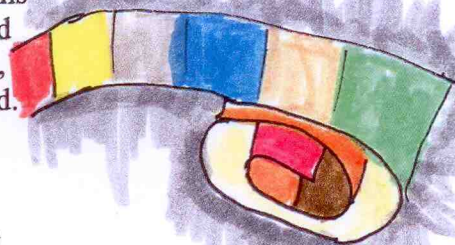
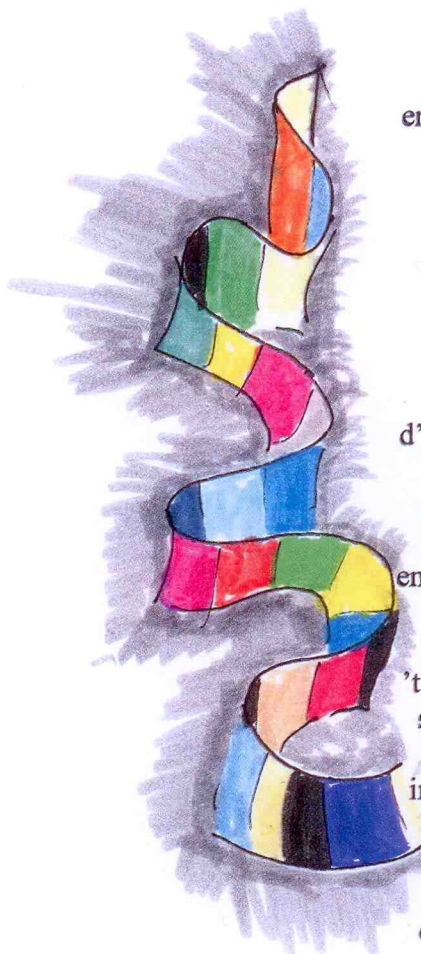
Je beleefde in de kerker
van je afgesloten ziel
een verlatenheid van alles,
toen een lieve je ontviel.

Doch er waren ook juwelen
op een goudgekleurde dag:
d' eerste stapjes van je kleinkind,
die je met ontroering zag,
of een arm die warm en innig
om je schouder werd gelegd
en een woordje als een lichtstraal,
door een engel Gods gezegd.

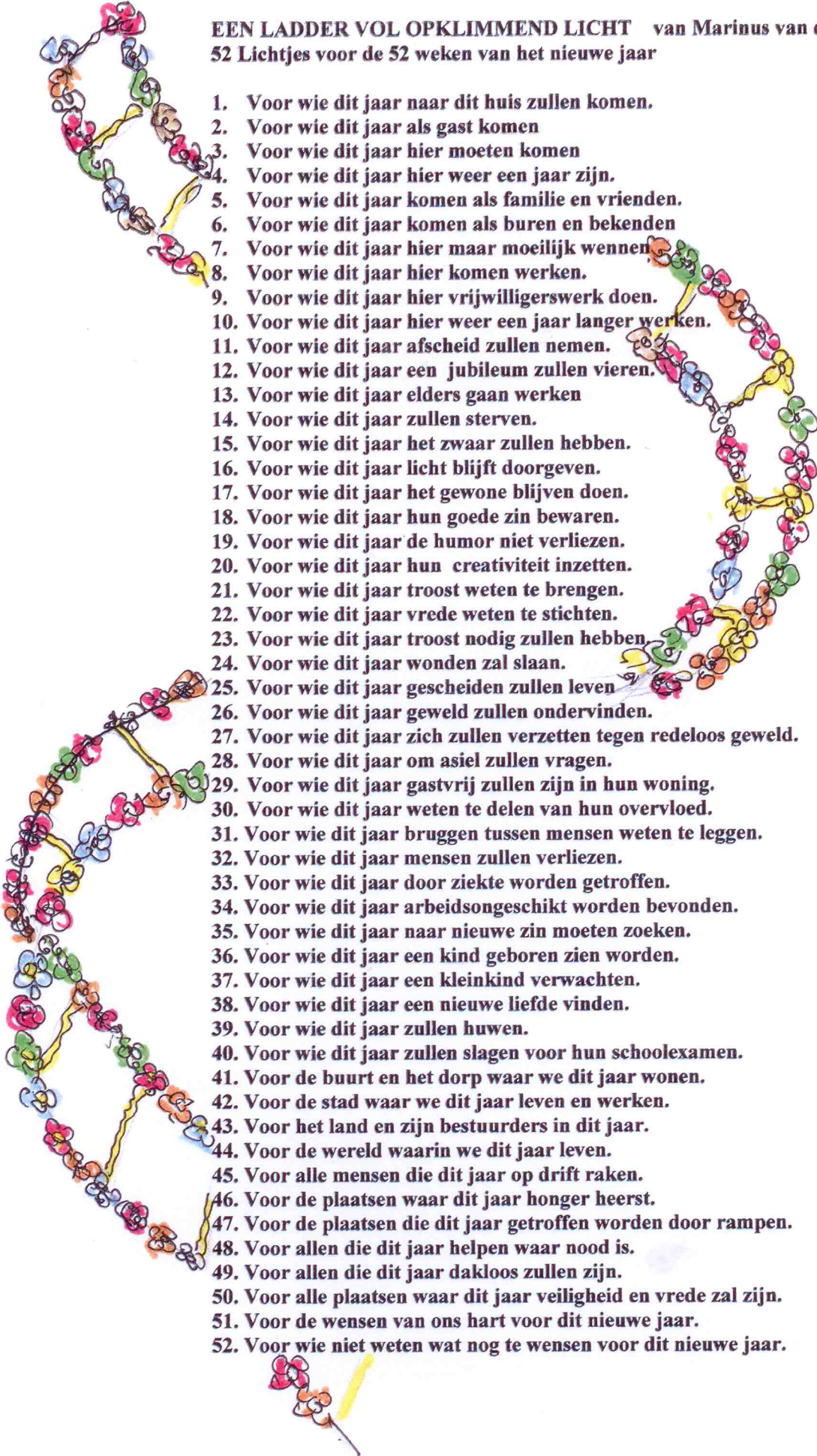
't Was als eb en vloed en telkens
spreidde God Zijn sterke hand
in de branding van het lijden,
in het voortgaan naar Zijn land.
Alles diende tot voltooiing,
ieder aangereikt moment,
om te tonen dat je waarlijk
een geschenk van boven bent.

Er is zoveel om te danken,
als je al die beelden ziet,
want je komt tot de ontdekking
dat God jou geen tel verliet.
Het geeft moed het jaar dat voorligt
als "genadetijd" te zien,
met voor elke dag de bede:
"Vader, dat ik U slechts dien!"

Frits Deubel

EEN LADDER VOL OPKLIMMEND LICHT van Marinus van den Berg
52 Lichtjes voor de 52 weken van het nieuwe jaar

-
1. Voor wie dit jaar naar dit huis zullen komen.
 2. Voor wie dit jaar als gast komen
 3. Voor wie dit jaar hier moeten komen
 4. Voor wie dit jaar hier weer een jaar zijn.
 5. Voor wie dit jaar komen als familie en vrienden.
 6. Voor wie dit jaar komen als burens en bekenden
 7. Voor wie dit jaar hier maar moeilijk wennen
 8. Voor wie dit jaar hier komen werken.
 9. Voor wie dit jaar hier vrijwilligerswerk doen.
 10. Voor wie dit jaar hier weer een jaar langer werken.
 11. Voor wie dit jaar afscheid zullen nemen.
 12. Voor wie dit jaar een jubileum zullen vieren.
 13. Voor wie dit jaar elders gaan werken
 14. Voor wie dit jaar zullen sterven.
 15. Voor wie dit jaar het zwaar zullen hebben.
 16. Voor wie dit jaar licht blijft doorgeven.
 17. Voor wie dit jaar het gewone blijven doen.
 18. Voor wie dit jaar hun goede zin bewaren.
 19. Voor wie dit jaar de humor niet verliezen.
 20. Voor wie dit jaar hun creativiteit inzetten.
 21. Voor wie dit jaar troost weten te brengen.
 22. Voor wie dit jaar vrede weten te stichten.
 23. Voor wie dit jaar troost nodig zullen hebben.
 24. Voor wie dit jaar wonden zal slaan.
 25. Voor wie dit jaar gescheiden zullen leven
 26. Voor wie dit jaar geweld zullen ondervinden.
 27. Voor wie dit jaar zich zullen verzetten tegen redeloos geweld.
 28. Voor wie dit jaar om asiel zullen vragen.
 29. Voor wie dit jaar gastvrij zullen zijn in hun woning.
 30. Voor wie dit jaar weten te delen van hun overvloed.
 31. Voor wie dit jaar bruggen tussen mensen weten te leggen.
 32. Voor wie dit jaar mensen zullen verliezen.
 33. Voor wie dit jaar door ziekte worden getroffen.
 34. Voor wie dit jaar arbeidsongeschikt worden bevonden.
 35. Voor wie dit jaar naar nieuwe zin moeten zoeken.
 36. Voor wie dit jaar een kind geboren zien worden.
 37. Voor wie dit jaar een kleinkind verwachten.
 38. Voor wie dit jaar een nieuwe liefde vinden.
 39. Voor wie dit jaar zullen huwen.
 40. Voor wie dit jaar zullen slagen voor hun schoolexamen.
 41. Voor de buurt en het dorp waar we dit jaar wonen.
 42. Voor de stad waar we dit jaar leven en werken.
 43. Voor het land en zijn bestuurders in dit jaar.
 44. Voor de wereld waarin we dit jaar leven.
 45. Voor alle mensen die dit jaar op drift raken.
 46. Voor de plaatsen waar dit jaar honger heerst.
 47. Voor de plaatsen die dit jaar getroffen worden door rampen.
 48. Voor allen die dit jaar helpen waar nood is.
 49. Voor allen die dit jaar dakloos zullen zijn.
 50. Voor alle plaatsen waar dit jaar veiligheid en vrede zal zijn.
 51. Voor de wensen van ons hart voor dit nieuwe jaar.
 52. Voor wie niet weten wat nog te wensen voor dit nieuwe jaar.

HET BESTUUR VAN
HARMONIA ARNHEM

MAARTEN VAN SANTE
ERIKA EDIE
LOES MODDERMAN

WENST U,
PRETTIGE FEESTDAGEN
EN EEN
SPIRITUEEL 2011

MUZIEK EN KOPIJ DOOR
ERIKA EDIE

ILLUSTRATIES DOOR
EUGENIE MISEROY